

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret

Asiatisk Plads 2 – 1448 København K

Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240

29. september 2017

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslisters, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslisters.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
T-68/15	HH Ferries I/S (tidligere Scandlines Øresund I/S) m.fl. mod Kommissionen Scandlines Øresund I/S, HH Ferries Helsingør ApS og HH-Ferries Helsingør AB har den 12. februar 2015 anlagt sag mod KOM ved Retten med påstand om, at KOM's statsstøtteafgørelse af 15. oktober 2014 vedrørende statsstøtte ydet af Danmark og Sverige til Øresundsbro Konsortiet annulleres. Den anfægtede KOM-afgørelse behandler tre statsstøtte klager indgivet af Scandlines Øresund I/S vedr. finansieringen af Øresundsforbindelsen. I klagerne har Scandlines navnlig anført, at de statsgarantier, som DK og SE har tildelt konsortiet og de for konsortiet særlige skatteregler vedr. underskudsfremførsel og afskrivninger, er ulovlige og uforenelig statsstøtte. KOM påstår frifindelse. DK og SE støtter KOM herunder med argumenter om, at konsortiet ikke udfører økonomiske aktiviteter, men myndighedsopgaver.	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Transport-, Bygnings- og Boligministeriet Kammeradvokaten	Mundtlig forhandling	04.10.17
C-480/16	Fidelity Funds (sag forelagt af Østre Landsret) Udgør en beskatningsordning, som den af hovedsagerne omhandlede, der indebærer, at udenlandske investeringsinstitutter omfattet af Rådets direktiv 85/611/EØF1 (UCITSdirektivet) kildebeskattes af udbytter fra danske selskaber, en tilsidesættelse af artikel 56 TEF (artikel 63 TEUF) om kapitalens frie bevægelighed eller artikel 49 TEF (artikel 56 TEUF) om den frie udveksling af tjenesteydelser, hvis tilsvarende danske investeringsinstitutter kan opnå fritagel-	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kammeradvokaten Skatteministeriet Finanstilsynet	Mundtlig forhandling	05.10.17

	se for kildeskatten, enten fordi de faktisk udlodder en minimumsudlodning mod indeholdelse af kildeskat til deres medlemmer, eller teknisk skal opgøre en minimumsudlodning, hvoraf der skal indeholdes kildeskat i forhold til institutternes medlemmer?			
De forenede sager C-115/16, C-118/16 og C-119/16	N Luxembourg 1 m.fl. (sag forelagt af Østre Landsret) Det bemærkes, at sagerne omhandler forskellige parter, og at de forelagte præjudicielle spørgsmål varierer fra sag til sag. Grundet de meget lange spørgsmål, er nedenstående et uddrag af de forelagte spørgsmål. 1. Skal artikel 1, stk. 1, i direktiv 2003/49/EF, jf. samme direktivs artikel 1, stk. 4, fortolkes således, at et i en medlemsstat hjemmehørende selskab, der er omfattet af direktivets artikel 3, og som under omstændigheder som de i sagen foreliggende modtager renter fra et datterselskab i en anden medlemsstat, er "retmæssig ejer" af disse renter i direktivets forstand?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet Kammeradvokaten	Mundtlig forhandling	10.10.17
De forenede sager C-116/16 og C-117/16	T Danmark m.fl. (sag forelagt af Østre Landsret) Det bemærkes, at sagerne omhandler forskellige parter, og at de forelagte præjudicielle spørgsmål varierer fra sag til sag. Grundet de meget lange spørgsmål, er nedenstående et uddrag af de forelagte spørgsmål. 1. Forudsætter en medlemsstats påberåbelse af direktivets artikel 1, stk. 2, om anvendelsen af interne bestemmelser, som er nødvendige for at hindre svig og misbrug, at den pågældende medlemsstat har vedtaget en specifik national bestemmelse til gennemførelse af direktivets artikel 1, stk. 2, eller at der i national ret findes almindelige bestemmelser eller grundsætninger om svig og misbrug, der kan fortolkes i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet Kammeradvokaten	Mundtlig forhandling	10.10.17
C-299/16	Z Denmark (sag forelagt af Østre Landsret) 1. Skal artikel 1, stk. 1, i direktiv 2003/49/EF, jf. samme direktivs artikel 1, stk. 4, fortolkes således, at et i en medlemsstat hjemmehørende selskab, der er omfattet af direktivets artikel 3, og som under omstændigheder som de i sagen foreliggende modtager renter fra et datterselskab i en anden medlemsstat, er "retmæssig ejer" af disse renter i direktivets forstand?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet Kammeradvokaten	Mundtlig forhandling	10.10.17
C-541/16	Europa-Kommissionen mod Kongeriget Danmark KOM har den 25. oktober 2016 indgivet stævning ved EU-Domstolen mod DK for tilsidesættelse af forpligtelser på området for cabotagekørsel i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel. I stævningen nedlægger KOM påstand om, at DK ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 2, nr. 6, jf. artikel 8, i forordningen, da det i dansk ret er fastsat, at "én cabotagekørsel" kan bestå enten af flere læsesteder eller af flere lossesteder, men ikke begge dele. KOM	Justitsministeriet Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	Mundtlig forhandling	11.10.17

	påstår desuden, at DK tilpligtes at betale sagens omkostninger. KOM gør gældende, at forordningen udtømmende regulerer transportvirksomheders adgang til at udføre cabotagekørsel på de betingelser, der er fastsat i forordningen, og at det derfor er i strid med forordningen, når DK begrænser antallet af losse- eller læsesteder.			
--	---	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Processkridt	Dato
T-656/16	PM mod ECHA Påstande: Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at Retten anser nærværende søgsmål for anlagt med henblik på prøvelse af afgørelse nr. SME(2016) 3198 og som følge deraf erklærer denne ugyldig under hensyn til, at PM hører til i gruppen af små og mellemstore virksomheder (SMV), og dermed foretager den ansøgte registrering efter betaling af de lovbestemte gebyrer og afgifter.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	03.10.17
C-164/16	Mercedes Benz Financial Services UK 1) Hvad skal der forstås ved ordene »en kontrakt [...] med den klausul, at ejendomsretten under normale forhold erhverves senest ved betaling af det sidste afdrag« i artikel 14, stk. 2, litra b)[, i direktiv 2006/112]? 2) Kræver udtrykket »under normale forhold« – navnlig i forbindelse med den foreliggende sag – at en skattemyndighed begrænser sig til at identificere eksistensen [org. s. 14] af en købsoption, som kan udnyttes senest ved betaling af det sidste afdrag? 3) Eller kræver udtrykket »under normale forhold«, at den nationale myndighed går videre og fastlægger det økonomiske formål med kontrakten? 4) Hvis det tredje spørgsmål bevares bekræftende: a. Bør fortolkningen af artikel 14, stk. 2,[i direktiv 2006/112] påvirkes af en analyse af, om det er sandsynligt, at kunden udnytter en sådan option? b. Er størrelsen af den pris, der skal betales ved udnyttelsen af købsoptionen, relevant med henblik på at fastlægge kontraktens økonomiske formål?	Skatteministeriet	Dom	04.10.17
C-567/15	LitSpecMet Skal artikel 1, stk. 9, i direktiv 2004/18/EF fortolkes således, at et selskab: – der er stiftet af en ordregivende myndighed, der driver virksomhed på jernbanetransportområdet navnlig ved drift af offentlig jernbaneinfrastruktur, person- og godstransport – der uafhængigt udøver en erhvervsmæssig virksomhed, hvor den fastsætter en forretningsstrategi, træffer beslutninger vedrørende vilkårene for virksomhedens aktivitet (produktmarked, kundesegment osv.), handler på et konkurrencepræget marked i hele Den Europæiske Union og uden for EU's marked, leverer tjenesteydelser i form af fremstilling og reparation af	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	Dom	05.10.17

	rullende materiel og deltager i offentlige udbud, der er forbundet med denne virksomhed og søger at få ordrer fra tredjemand (andre end moderselskabet) – der leverer tjenesteydelser i form af reparation af rullende materiel til sin stifter på grundlag af interne transaktioner, og hvor værdien af disse tjenesteydelser udgør 90% af virksomhedens samlede virksomhed – hvis levering af tjenesteydelser til stifteren tager sigte på at sikre stifterens person- og godstransportvirksomhed, ikke skal betragtes som en ordregivende myndighed? Såfremt Domstolen fastslår, at selskabet skal betragtes som en ordregivende myndighed under de ovennævnte omstændigheder, skal artikel 1, stk. 9, i direktiv 2004/18/EF da fortolkes således, at et selskab mister sin status som ordregivende myndighed, såfremt værdien af reparationer af rullende materiel, der ydes på baggrund af interne transaktioner med den ordregivende myndighed, som er selskabets stifter, falder og udgør mindre end 90% eller ikke udgør hovedparten af den samlede omsætning fra selskabets virksomhed?			
C-473/16	F 1) Skal artikel 4 i direktiv 2004/83/EF, sammenholdt med artikel 1 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at der i forbindelse med asylansøgere, der tilhører gruppen af LGBTI-personer [lesbiske, bøsser, biseksuelle, transseksuelle og interseksuelle] indhentes og vurderes en sagkyndig erklæring fra en retsmedicinsk psykolog, der er baseret på projektive personlighedstests, når der i forbindelse med udarbejdelsen af erklæringen hverken stilles spørgsmål vedrørende asylansøgerens seksuelle vaner eller foretages en fysisk undersøgelse af vedkommede? 2) I tilfælde af, at den i det første spørgsmål nævnte sagkyndige erklæring ikke kan anvendes som bevis, skal artikel 4 i direktiv 2004/83/EF, sammenholdt med artikel 1 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, da fortolkes således, at – i de tilfælde, hvor asylansøgningen baseres på forfølgelse på grund af seksuel orientering – hverken de nationale administrative myndigheder eller domstolene har mulighed for ved hjælp af sagkyndige metoder at undersøge sandfærdigheden af asylansøgerens udtalelser, uanset disse metoders nærmere kendetegn?	Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	05.10.17
C-341/16	Hanssen Beleggingen Omfatter begrebet »sager om registrering eller gyldighed af [...] varemærker« som omhandlet i artikel 22, nr. 4), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område også en sag anlagt mod den i Benelux-waremærkeregistret registrerede formelle indehaver af et Beneluxvaremærke med	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	05.10.17

	påstand om, at sagsøgte over for Benelux-varemærkekontoret skal afgive erklæring om, at sagsøgte ikke har ret til det pågældende varemærke og giver afkald på sin registrering som indehaver af varemærket?			
T-149/15	Ben Ali mod Rådet Påstande: Rådets afgørelse 2011/72/FUSP af 31. januar 2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Tunesien (EUT L 28, s. 62) og Rådets forordning (EU) nr. 101/2011 af 4. februar 2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Tunesien (EUT L 31, s. 1), som regelmæssigt fornyet (1) og ændret (2) (herefter »de anfægtede afgørelser«), annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren. Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	05.10.17
T-175/15	Mabrouk mod Rådet Annulatio af Rådets afgørelse (FUSP) 2015/157 (EUT 2015 L 26, s. 29) om ændring af afgørelse 2011/72/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Tunesien (EUT 2011 L 28, s. 62), for så vidt som de vedrører sagsøgeren, idet disse restriktive foranstaltninger består i indefrysning af aktiver i EU. Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Erhvervsstyrelsen	Dom	05.10.17
C-413/15	Farrell Sagen vedrører: 1. Skal testen i dom Foster m.fl. (sag C-188/89), jf. dommens præmis 20, vedrørende spørgsmålet om, hvad der udgør et statsligt organ i en medlemsstat, forstås således, at betingelserne i denne test skal finde anvendelse (a) kumulativt, eller (b) hver for sig? 2. For så vidt som visse særlige forhold, der blev henvist til i dom Foster m.fl. [udelades] (sag C-188/89), subsidiært kan anses for at være forhold, hvortil der skal tages behørigt hensyn ved en overordnet bedømmelse, findes der da et grundlæggende princip bag de særlige forhold, der blev lagt til grund i den nævnte dom, som en ret skal anvende ved afgørelsen af, om et bestemt organ er et statsligt organ? 3. Er det tilstrækkeligt, at en medlemsstat har tildelt et organ en omfattende forpligtelse med det angivelige formål at opfylde EU-retlige forpligtelser, for at dette organ kan anses for at være et statsligt organ i medlemsstaten, eller er det herudover nødvendigt, at et sådant organ endvidere har a) særlige beføjelser eller b) fungerer under medlemsstatens direkte kontrol eller tilsyn?	Udenrigsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	10.10.17
C-156/16	Tigers I. Tillader artikel 1, stk. 3, i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 412/2013 af 13. maj 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af bordservice og køkkenartikler af keramisk materiale med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L	Skatteministeriet Erhvervsministeriet Erhvervsstyrelsen SKAT	Dom	12.10.17

	131/1 af 15.5.2013, herefter: »gennemførelsesforordning nr. 412/2013«), at en gyldig handelsfaktura med henblik på den første fastsættelse af den endelige antidumpingtold indgives efterfølgende, hvis alle andre nødvendige forudsætninger for at opnå en individuel antidumpingtoldsats foreligger? II. Såfremt første spørgsmål besvares benægtende: Er artikel 78 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EUT L 302, s. 1) som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 af 16. november 2000 (EUT L 311, s. 17) til hinder for, at toldmyndigheden i forbindelse med en revision afviser at refundere en antidumpingtold med den begrundelse, at klarereren først har forelagt en korrekt handelsfaktura efter toldangivelsen?			
C-664/15	Protect Natur-, Arten- und Landschaftschutz Umweltorganisation 1. Giver artikel 4 i direktiv 2000/60/EF 1 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet) eller vandrammedirektivet som sådant i en sag, som ikke er underlagt en miljøkonsekvensvurdering i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet), en miljøorganisation rettigheder, til beskyttelse af hvilke organisationen i henhold til artikel 9, stk. 3, i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, som er indgået ved Rådets afgørelse 2005/370/EF af 17. februar 2005 på Det Europæiske Fællesskabs vegne (Århuskonventionen), har ret til adgang til administrative eller retslige procedurer? Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: 2. Skal disse rettigheder i henhold til Århuskonventionens bestemmelser kunne gøres gældende allerede under den administrative procedure, eller er det tilstrækkeligt, at der er mulighed for at indbringe den administrative myndigheds afgørelse for en domstol? 3. Er det lovligt, at den nationale procesret (§ 42 AVG) henviser miljøorganisationen til – på samme måde som andre parter i sagen – ikke først at gøre sine indsigelser gældende i en klage ved forvaltningsdomstolen, men at gøre dem gældende rettidigt allerede under den administrative procedure, idet den i modsat fald mister sin partsstatus og heller ikke længere kan indgive klage til forvaltningsdomstolen?	Energistyrelsen	GA	12.10.17
C-194/16	Bolagsupplysningen et IIsjan 1. Skal artikel 7, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område fortolkes således, at en person, hvis rettigheder er blevet krænket ved offentliggørelse af urigtige oplysninger om vedkommende på internet-	Justitsministeriet	Dom	17.10.17

	tet og gennem manglende fjernelse af kommentarer om vedkommende, kan anlægge sag med påstand om berigtigelse af de urigtige oplysninger og fjernelse af de kommentarer, som krænker vedkommendes rettigheder, ved retterne i enhver medlemsstat, på hvis område de på internettet offentliggjorte oplysninger er eller var tilgængelige, for så vidt angår den i denne medlemsstat opståede skade? 2. Skal artikel 7, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område fortolkes således, at en juridisk person, hvis rettigheder hævdes at være blevet krænket ved offentliggørelse af urigtige oplysninger om vedkommende på internettet og ved undladelse af at fjerne kommentarer herom, kan anlægge sag med påstand om berigtigelse af oplysningerne, forpligtelse til at fjerne kommentarerne og erstatning for det økonomiske tab, der er lidt ved offentliggørelse af de urigtige oplysninger om vedkommende på internettet, for så vidt angår det samlede tab, som den pågældende juridiske person har lidt, gældende ved retterne i den stat, hvori centrum for denne persons interesser ligger? 3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Skal artikel 7, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område fortolkes således, at – det må antages, at centrum for en juridisk persons interesser og dermed det sted, hvor den pågældende juridiske persons tab er lidt, ligger i den medlemsstat, hvor den har sit hjemsted, eller– der ved fastsættelsen af det sted, hvor den juridiske person har centrum for sine interesser og dermed det sted, hvor dens tab er lidt, skal tages hensyn til samtlige forhold, såsom den juridiske persons hjemsted og forretningssted, dens kunders hjemsted og den måde, hvorpå forretningerne indgås?			
C-409/16	Kalliri Er artikel 1, stk. 1, i præsidentdekret nr. 90/2003, som har ændret artikel 2, stk. 1, i præsidentdekret nr. 4/1995, og hvorefter civile ansøgere til politiakademiets skoler for uddannelse af politiembedsmænd og -betjente bl.a. skal opfylde kravet om, at »ansøgernes højde skal (for både mænd og kvinder) være min. 1 meter og 70 centimeter«, forenelig med bestemmelserne i direktiv 76/207/EØF, 2002/73/EF og 2006/54/EF, som forbyder enhver form for indirekte forskelsbehandling på grund af køn for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse og fremmelse samt arbejdsvilkår i den offentlige sektor (medmindre denne faktiske forskellige behandling er objektivt begrundet i mål, som intet har at gøre med forskelsbehandling på grund af køn, og ikke går videre end rimeligt og nødvendigt for at nå det med foranstaltningen tilsigtede mål)?	Beskæftigelsesministeriet	Dom	18.10.17

C-531/15	Otero Ramos Sagen vedrører: Første spørgsmål: Finder reglerne om bevisbyrde i artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning) anvendelse på risikosituationen under amning som omhandlet i artikel 26, stk. 4, sammenholdt med stk. 3, i lov om forebyggelse af arbejdsrisici, som er en spansk regel, der gennemfører artikel 5, stk. 3, i Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere som er gravide, som lige har født, eller som ammer?	Beskæftigelsesministeriet	Dom	19.10.17
C-270/16	Ruiz Conejero Er direktiv 2000/78 til hinder for at anvende en national lovbestemmelse, hvorefter en arbejdsgiver har ret til at opsiges en medarbejder af objektive grunde på grund af tilbagevendende fraværsperioder, der, selv om de er berettigede, når op på 20% af hverdagene i to på hinanden følgende måneder, såfremt det samlede antal fraværsperioder i de 12 forudgående måneder når op på 5% af hverdagene, eller 25% i løbet af fire vilkårlige måneder inden for en periode på 12 måneder, over for en medarbejder, der må anses for handicappet i direktivets forstand, når fraværet er forårsaget af dette handicap?	Beskæftigelsesministeriet	GA	19.10.17
Forenede sager C-274/16, C-447/16 og C-448/16	Flightright m.fl. Skal ankomststedet for den anden delstrækning i forbindelse med en persontransport med en flyforbindelse, som består af to flyvninger uden nævneværdigt ophold i omstigningslufthavnen, betragtes som opfyldelsessted i henhold til artikel 7, nr. 1), litra a), i forordning (EU) nr. 1215/2012, hvis søgsmålet er rettet mod det transporterende luftfartsselskab for den første delstrækning, hvor uregelmæssigheden fandt sted, og et andet luftfartsselskab gennemførte transporten på den anden delstrækning? Becker Skal afgangsstedet for den første delstrækning i forbindelse med en passagertransport med to flyvninger uden nævneværdigt ophold i omstigningslufthavnen også betragtes som opfyldelsessted i henhold til artikel 5, nr. 1), litra b), andet led, i forordning (EF) nr. 44/2001, hvis det krav om kompensation i henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 261/2004, som gøres gældende med søgsmålet, støttes på en forstyrrelse, som er indtrådt på den anden delstrækning, og søgsmålet er rettet mod kontrahenten for transportkontrakten, som ganske vist er transporterende luftfartsselskab for den anden flyvning, men ikke for den første flyvning?	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	GA	19.10.17

C-395/16	DOCERAM 1. Foreligger der også en teknisk bestemt karakter, der udelukker beskyttelse, som omhandlet i artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design (EFT L 003/2003, s. 1) i de tilfælde, hvor den formgivningsmæssige virkning ingen betydning har for produktets design, men produktets (tekniske) funktionalitet er den eneste faktor, der bestemmer designet? 2. Såfremt Domstolen besvarer det første spørgsmål bekræftende: Ud fra hvilket synspunkt skal det vurderes, om de enkelte formgivningselementer ved et produkt udelukkende er valgt på grundlag af funktionalitetsbetragtninger? Er en »objektiv iagttagelse« afgørende, og i bekræftende fald, hvordan skal denne defineres?	Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	19.10.17
C-598/16 P	Yanukovych mod Rådet (appel) EUT C 30 af 30.01.17 s. 26 Påstande: —Dom afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling den 15. september 2016 i sag T-346/14 ophæves i det omfang, der fremgår af appelskriftet, navnlig domskonklusionens punkt 2 og 4. — Appellanten gives medhold i sine påstande for Retten i det omfang, der fremgår nedenfor, navnlig annulleres: — Rådets afgørelse (FUSP) 2015/143 af 29. januar 2015 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP (1) (uden anden ændringsafgørelse) — Rådets afgørelse (FUSP) 2015/364 af 5. marts 2015 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP (2), og— Rådets gennemførelsesforordning (BU) 2015/357 af 5. marts 2015 om gennemførelse af forordning (BU) nr. 208/ 2014 (3) for så vidt som disse foranstaltninger vedrører appellanten. —Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale appelsagens omkostninger og omkostningerne i forbindelse med annullationspåstanden i anmodningen om tilpasning af påstandene	Udenrigsministeriet	Dom	19.10.17
C-599/16 P	Yanukovych mod Rådet (appel) EUT C 30 af 30.01.17 s. 27 —Dom afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling den 15. september 2016 i sag T-348/14 ophæves i det omfang, der fremgår af appelskriftet, navnlig domskonklusionens punkt 2 og 4.—Appellanten gives medhold i sine påstande for Retten i det omfang, der fremgår nedenfor, navnlig annulleres: —Rådets afgørelse (FUSP) 2015/143 af 29. januar 2015 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP (1) den anden ændringsafgørelse) — Rådets afgørelse (FUSP) 2015/364 af 5. marts 2015 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP (2), og—Rådets gennemførelsesforordning (BU) 2015/357 af 5. marts 2015 om gennemførelse af forordning (BU) nr. 208/ 2014 (3) for så vidt som disse foranstaltninger vedrører appellanten. —Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale appelsagens omkostninger og omkostningerne i forbindelse med annullationspåstanden i anmodningen	Udenrigsministeriet	Dom	19.10.17

	gen om tilpasning af påstandene.			
T-502/15	Spanien mod Kommissionen Påstande: Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 22. juni 2015 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres delvis, for så vidt som den vedrører Kongeriget Spanien. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	19.10.17